

Phẩm 19: CÁC PHẠM THIÊN ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ có sáu ngàn vạn trời Phạm chúng thấy A-tu-la, Câu-lâu-la, cho đến trời Tha hóa tự tại cúng dường Phật được thọ ký, họ đều vui mừng hơn hở vừa lòng. Họ ở nơi thiên Thế đế lấy hỷ duyệt làm sự ăn, ở trong Phật pháp cũng được trí tuệ sáng, vì họ đã trồng căn lành gần gũi cúng dường chư Phật tin sâu thanh tịnh. Ở nơi pháp thậm thâm họ được pháp nhãn. Các trời cõi Phạm chúng ấy biết các pháp vô tác phi vô tác, phi sinh phi bất sinh, phi hữu phi bất hữu, phi khởi phi bất khởi, phi diệt phi bất diệt, phi y phi bất y, phi thanh phi trước, phi tăng phi ái, phi hiển phi ngu, phi tri phi bất tri, phi kiến phi bất kiến, phi thọ phi bất thọ, phi trắc ẩn phi bất trắc ẩn, phi vô phi phi vô, phi vật phi phi vật, phi khả đắc phi bất khả đắc, phi khứ phi lai, phi thú phi bất thú, phi không phi bất không, phi tướng phi bất tướng, phi nguyện phi bất nguyện.

Các Phạm thiên ấy đối với tất cả pháp lòng không chấp trước, cũng không chỗ trụ. Ở trong phi dụng họ chẳng tưởng phi dụng, ở trong phi bất dụng cũng chẳng tưởng phi bất dụng. Ở trong ngôn ngữ họ chẳng tưởng ngôn ngữ, ở trong phi ngôn ngữ cũng chẳng tưởng phi ngôn ngữ. Ở trong hữu tác họ không tưởng hữu tác, ở trong vô tác cũng không tưởng vô tác. Ở nơi phạm phu họ không tưởng phạm phu, ở nơi phi phạm phu cũng không tưởng phi phạm phu. Ở nơi pháp phạm phu họ không tưởng pháp phạm phu, ở nơi pháp phi phạm phu cũng không tưởng pháp phi phạm phu. Ở nơi Thanh văn họ không tưởng Thanh văn, ở nơi phi Thanh văn cũng không tưởng phi Thanh văn. Ở nơi pháp Thanh văn họ không tưởng pháp Thanh văn, ở nơi pháp phi Thanh văn cũng không tưởng pháp phi Thanh văn. Ở nơi Duyên giác họ không tưởng Duyên giác, ở nơi phi Duyên giác cũng không tưởng phi Duyên giác. Ở nơi pháp Duyên giác họ không tưởng pháp Duyên giác, ở nơi pháp phi Duyên giác cũng không tưởng pháp phi Duyên giác. Ở nơi Bồ-tát họ không tưởng Bồ-tát, ở nơi phi Bồ-tát cũng không tưởng phi Bồ-tát. Ở nơi pháp Bồ-tát họ không tưởng pháp Bồ-tát, ở nơi pháp phi Bồ-tát cũng không tưởng pháp phi Bồ-tát. Ở nơi Phật họ không tưởng Phật, ở nơi phi Phật cũng không tưởng phi Phật. Ở nơi pháp Phật họ không tưởng pháp Phật, ở nơi phi pháp Phật cũng không tưởng phi pháp Phật. Ở nơi Niết-bàn họ chẳng tưởng Niết-bàn, ở nơi phi Niết-bàn cũng không tưởng phi Niết-bàn. Ở nơi pháp Niết-bàn họ không tưởng pháp Niết-bàn, ở nơi pháp phi Niết-bàn cũng không tưởng pháp phi Niết-bàn. Ở nơi sinh tử họ không tưởng sinh tử, ở nơi phi sinh tử cũng không tưởng phi sinh tử. Các vị trời cõi Phạm chúng ấy đối với tất cả thấy đều lìa phân biệt, tâm định thanh tịnh. Họ đã được tâm thanh tịnh nên dùng pháp tịch diệt nói kệ tán thán Đức Phật:

*Đại Thánh trí tịch tĩnh rất sâu
Tu hành tịch diệt đến bờ kia
Diễn nói tịch diệt độ chúng sinh
Cũng tự thường hành pháp tịch diệt.
Bồ-đề tịch diệt khéo thanh tịnh
Pháp này là cảnh giới Như Lai
Mau được tịch diệt thắng cam lộ
Do đó nay được hết sinh tử.
Hằng nói đạo tịch diệt vi diệu
Là chỗ sở hành của người trí
Tám Chánh đạo diệt phiền não trước*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cứu vớt tất cả các quần sinh.
Khéo tu tịch diệt chứng Bồ-đề
Là chỗ sở hành của Phật trước
Pháp ấy hay đến thành an ổn
Chỗ chứng biết của Phật quá khứ
Là pháp tu học của Như Lai
Phật giáo hóa thế gian như vậy.
Nếu người hay hành pháp Hữu học
Chứng được vô học thắng Bồ-đề
Nhất tâm hướng đến đạo tịch diệt
Các căn tịch tĩnh tu tập lâu
Sẽ được làm Phật Thế Gian Giải
Sức Na-la-diên độ quần sinh.
Nếu biết pháp tịch diệt cam lộ
Hay hết tất cả tướng sinh tử
Đây là chân thật con Như Lai
Tịch diệt hay trừ khổ thế gian.
Chúng ấy chứng bày cúng dường Phật
Thắng thượng hy hữu rất khác lạ.
Nói pháp tịch diệt hết phiền não
Vời các vô tướng tối đệ nhất
Thế gian tịch diệt là các tướng
Nghĩa là tịch diệt tức Niết-bàn.
Chúng sinh luân chuyển thọ khổ đau
Vì là tịch diệt thủ tướng vậy.
Các pháp của Phật chẳng nghĩ bàn
Tức là Bồ-đề Nhất thiết trí
Qua khỏi sinh lầy đến bờ kia
Nên Phật trọn hẳn không nghi ngờ.
Nếu người là ấm được giải thoát
Nơi Phật Đại thừa chẳng nguyện ưa
Muốn cầu Bồ-đề nghĩ diệt độ
Nơi năm ấm ấy sinh bố úy.
Tâm tịnh là dục cầu Niết-bàn
Chúng ấy trí giản trạch như vậy
Vời pháp chấp tướng cảnh phàm phu
Đó là lời dạy của Như Lai.
Nếu chấp tịch diệt tức bị trôi
Do đó chẳng được Nhất thiết trí.
Nếu người ở nơi tướng năm ấm
Chẳng sinh lòng chấp giữ thủ trước
Họ hay lợi ích pháp Thích-ca
Đây gọi hạnh hỷ lạc vô tướng,
Hay được chỗ vô danh an ổn
Đến được Bồ-đề cảnh giới Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hàng ma, tranh luận, diệt phiền não
Mau được thành tựu Nhất thiết trí.
Chúng con tán thán Vô Thượng Sĩ
Chỗ chứng tịch diệt các công đức
Chỉ Phật đại trí hay biết rõ
Hồi hướng chúng sinh nguyện thành Phật.

Lúc ấy chủ thế giới Ta-bà Đại Phạm Thiên vương biết chúng Phạm thiên tán thán Phật rồi, đối trước Phật đứng thẳng dùng chân thật công đức nói kệ khen ngợi Đức Phật:

Pháp Vương đã biết tất cả pháp
Chẳng thật hư dối như không quyền
Cũng như mây thu và chớp nhoáng
Thế nên Đại Thánh là thủ tâm.
Cũng như trong mộng người quá đói
Ăn món cam lộ trăm vị ngon
Người mộng đói ăn đều chẳng thật
Như Lai thấy pháp cũng như thế
Lại như trong mộng người quá khát
Được uống nước mát lạnh trong sạch
Mộng khát uống nước đều hư vọng
Phật thấy các pháp cũng như vậy.
Không tác, không thọ, không chúng sinh
Không có tác nghiệp và được báo
Cũng không được người thọ quả báo.
Thế Tôn nơi đây không nghi ngờ.
Ví như lời hay được người mến
Nhưng ngôn ngữ ấy không thể giữ
Cũng không người nói và người nghe
Đại Thánh biết rõ đều chẳng thực.
Như nghe tiếng hay đàn không hầu
Tiếng ấy cũng không tánh chân thật
Thế Tôn thấy các ám như vậy
Biết ám thể không chẳng nắm bắt.
Như ngọc ma-ni tánh tự sạch,
Cột nó trên áo theo màu đổi
Các pháp tự thể vốn thanh tịnh
Hư vọng phân biệt thêm điên đảo.
Ví như áo trắng sạch không dơ
Tùy thọ màu nhuộm nhiều biến đổi
Các pháp như thế tánh tự sạch,
Tùy chỗ phân biệt mà ô nhiễm.
Ví như có người nghe tiếng ốc
Tìm tiếng ốc ấy từ đâu đến
Tiếng ấy chẳng tự chẳng phải tha
Đại Tiên thấy pháp cũng như vậy.
Như người nghĩ tưởng món ăn ngon

Món ấy các duyên hợp lại thành
Món ăn thấy đều không tự tánh
Như Lai thấy pháp đều như vậy.
Ví như đất đá xây làm thành
Suy thể của thành không tự tánh
Các duyên như vậy thấy đều không
Pháp Vương thấy pháp cũng như vậy.
Ví như có người đánh trống lớn
Dù khiến người nghe lòng vui mừng
Tiếng trống các duyên thấy đều không
Đại Thánh thấy pháp cũng như vậy.
Ví như có người lúc đánh trống
Tiếng trống chẳng từ mười phương đến
Tiếng dứt cũng chẳng đến mười phương
Thế Tôn thấy pháp đều như vậy.
Người ấy như vậy đánh trống rồi
Trống ấy chẳng sinh lòng yêu ghét
Cũng chẳng phân biệt tánh các duyên
Phật thấy các pháp đều như vậy.
Lại như người ấy đánh trống hay
Tiếng chẳng có ý khiến người mừng
Và các duyên kia cũng đều vậy
Đạo Sư thấy pháp đều như thế
Như lúc người đánh trống hay kia
Trống ấy chẳng sinh tưởng khổ vui
Cũng chẳng quan sát tánh các duyên
Như Lai thấy pháp đều như vậy.
Dường như có người đánh trống hay
Tiếng chẳng tức duyên chẳng ly duyên
Và duyên nhạc kia cũng như vậy
Mâu-ni thấy pháp đều như thế.

Đức Thế Tôn biết chư Phạm thiên và Phạm vương thâm tâm kính tin và dùng pháp tịch diệt tán thán Đức Phật, lại muốn cho đại chúng sinh căn lành nên liền hiện tướng mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng nói kệ bạch hỏi Phật:

Đã thấy Như Lai miệng phóng ra
Ánh sáng mỉm cười rất thanh tịnh
Thế gian trời, người các đại chúng
Tất cả đều sinh lòng hy hữu.
Vì thấy Thế Tôn hiện mỉm cười
Pháp hội đại chúng đều hoài nghi
Tất cả chiêm ngưỡng mặt Như Lai
Ân cần mong muốn được lắng nghe.
Mong Phật khai thị có mỉm cười
Dứt trừ lòng nghi của đại chúng

Tối Thắng Mâu-ni chẳng không nhân
Mà hiện tướng cười rất hy hữu.
Chư Phật lúc hiện ánh sáng cười
Quyết để lợi ích các thế gian
Nay vì ai Phật hiện tướng cười?
Ngưỡng mong giải bày nói rành rẽ
Đại chúng được nghe chắc vui mừng
Vì đã được biết duyên có vậy.
Nay đại chúng này đều chấp tay
Nhất tâm chiêm ngưỡng ưa thích nghe
Thế nên xin Phật giải thích cho
Chắc sẽ trừ dứt những nghi hoặc.
Đạo Sư vì các chúng hội này
Xin thương tuyên nói có mỉm cười
Chúng hội được nghe chắc mừng rỡ
Vì đã rửa sạch lưới nghi ngờ.
Lòng chúng chắc bền đều thanh tịnh
Chuyên niệm quý trọng Đức Như Lai
Đại chúng chiêm ngưỡng dung nhan Phật
Dường như nhìn thấy vàng trắng non.
Đủ tám tiếng hay như Phạm thiên
Nhất tâm khát ngưỡng mong sớm nghe
Trời, người đại chúng nghe Phật nói
Chắc trừ được nghi trự chánh pháp.
Phạm âm diễn nói tương ứng nghĩa
Được nghe xuất thế pháp rất sâu
Phật trí thiện xảo hay vui đẹp
Nên khiến đại chúng thêm hớn hở.
Chúng này lòng sạch lìa nghi ngờ
Ưa thích Như Lai Nhất thiết trí.
Người tinh tấn dũng mãnh hữu lực
Mới có chí cầu đạo Vô thượng
Thế nên Đạo Sư thương thế gian
Ngưỡng mong giải thích cho chúng mừng.
Lành thay! Thế Tôn lòng bình đẳng
Thương xót tất cả các chúng sinh
Khiến các đại chúng thêm căn lành
An tâm bất động cầu Phật trí.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tuệ mạng Mã Thắng:

Thương xót tất cả các thế gian
Nên Phật thị hiện tướng cười sáng
Ông phải lắng nghe nhân duyên này
Nghĩa đó rất sâu, câu vi diệu.
Các chúng hội đây nếu được nghe
Khởi tâm tinh tấn tu pháp lành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ làm lợi ích các chúng sinh
Nơi pháp của Phật khởi thắng hạnh.
Các Phạm thiên đây đều mừng rỡ
Ở trong pháp Phật đều không nghi
Na-do-tha kiếp lâu tu hành
Dường như số kiếp cát sông Hằng
Nơi các cảnh giới đều chẳng trước
Lòng như hư không không chướng ngại
Dù thích thường tu Bồ-tát hạnh
Mà chẳng mau thủ chứng Bồ-đề.
Chúng ấy lại ở đời vị lai
Vô lượng ức kiếp số hằng sa
Chúng trời thanh tịnh không nhớ ướ
Được thế lực lớn trụ thế gian
Sau đó sẽ thành Nhất Thiết Trí
Làm Đại Pháp Vương có oai lực
Đầy đủ công đức hết sinh tử
Xem các thế gian đều không tịch.
Phật ấy như trước lâu tu hành
Thọ mạng hạn lượng lâu cũng vậy
Lúc chư Phật ấy trụ thế gian
Hay cứu độ các chúng sinh khổ.
Cõi nước Phật ấy không đâu bằng
Thế giới nghiêm tịnh rất thịnh vượng
Trong vô lượng na-do-tha kiếp
Như Lai diễn nói cũng chẳng hết.
Cõi nước Phật ấy sự nghiêm tịnh
Vô lượng Phật nói cũng chẳng hết.
Phật ấy đồng hiệu Đại Trí Lực
Cõi nước đều đồng tên Tối Thắng
Vì chúng diễn nói pháp bất động
Chẳng thể nghĩ bàn không chỗ nương.
Cõi nước Phật ấy các chúng sinh
Thấy đều tu hành các căn lành
Không một chúng sinh còn đời sau
Trong vòng sinh tử lại sinh nữa.
Đương thời chúng ấy có một khổ
Nơi thế gian ấy bèn hiển hiện
Chỉ sợ các hành đều vô thường
Khiến các chúng sinh khởi nhàm lìa.
Thuở đó chúng sinh trong cõi ấy
Lìa các tướng khổ, già, bệnh, chết
Tất cả đều nương một giáo pháp
Đồng chán vô thường tu thắng hạnh.
Chúng sinh cõi đó đương lúc ấy

Tai chẳng còn nghe âm thanh khác
Chỉ nghe bất tịnh, vô thường, khổ
Vô ngã, tịch diệt, không, vô tướng
Cam lộ, Niết-bàn và Bồ-đề
An ổn, thanh lương, vô thượng lạc
Những tiếng trống diệu như vậy thấy
Hằng thường luôn luôn mà được nghe.
Lúc đó không còn âm vang khác
Hoặc cây, hoặc vách, hoặc đất trống
Hoặc là trên không và chùa miếu
Chỉ nghe những câu vi diệu kia.
Nghe rồi tất cả đều đắc đạo
Ở nơi sinh tử được giải thoát
Đều do thần lực của Như Lai
Đủ tám công đức âm thanh diệu.
Lúc đó không có tâm tạp độc
Những là tham dục và giận tức
Cũng không ngu si phát tiếng ác
Lời thô bức não đến bên tai.
Tất cả nhàm trái nơi sinh tử
Hướng đến Niết-bàn đường thẳng lớn
Cõi ấy tất cả đều đúng không
Phật và chúng sinh đều diệt độ.
Đây là thần lực của Phật ấy
Phát chí nguyện rộng chẳng nghĩ bàn
Đã ở quá khứ do-tha kiếp
Vì cầu Bồ-đề tu đạo hạnh.
Bao nhiêu chúng sinh tại nước ấy
Tất cả sẽ đều được làm Phật
Chư Phạm thiên này phát nguyện rộng
Đều do quan sát câu tịch diệt
Đều được chứng biết nghĩa thâm thâm
Hiểu rõ đường cát tường của Phật,
Chỗ họ tu học đều thông đạt
Làm Đạo Sư tại các thế gian.
Họ quan sát được chúng sinh không
Chẳng sinh lòng giải đãi, nhàm mỏi
Do đó nhập được các pháp tánh
Tu tập Bồ-tát thẳng diệu hạnh.

□